

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 12.

W NIEDZIELĘ DNIA 9. LUTEGO 1800.

Z Wiednia d. 1. Lutego.

J. C. K. M. darował najtąskawiej Szczepanowi Jędrzejowi de Haslinger dworskiemu agentowi, będącemu przy dworze Arcy Xcia Palatyna, tudzież assektorowi sądu Warasdyńskiego i Sytniyskiego kommitatów, dwie kameralne posiadłości Potinest i Szaraszan w Krasowskim komitacie.

W przywroconem znowu kolegium Teresijskim rozpoczął między innemi P. Ehrenfeld od d. 16 stycznia dawać lekcję o pszczołach i o praktycznym z nich użytku. Gdy on jako przedziwny gospodarz zaprowadził w majątności swojej przeszło 1000 pniaków pszczoł i one do najwyższego stopnia doskonałości doprowadził, potrzeba się przeto z jego nauki tym większego użytku dla powszechności spodziewać gdy na wstępie do niej oświadczył, że posiada wcale nieznaną jeszcze dotąd sekret przygotowania miodu w sposobie, iż traci zupełnie smak miodu i w ostodzeniu różnych ciepłych napoiów wybornie miew-

szce cukru zastąpić może, przez co oszczędzone by zostały milliony, które z różnych krajów za cukier co rocznie wychodzą.

D. 26 stycznia odprawiło się w Pradze z wielką okazałością zaręczenie młodego Xcia Italicckiego Suwarowa, syna jenerałissim Rossyyskiego, z Xźniczka Bironówną Kurlandzką; zaślubienie zaś dopiero za 3 miesiące nastąpi. — D. 15 stycznia umarł w Ołomuńcu po 52 dniowej chorobie w 81 roku życia swego Jan Wilhelm baron Schrödor, tajny konsyliarz J. C. K. Mci, jenerał artyleryi, właściciel piechotnego regimentu i kommandant miasta i fortecy nAGRANICZNEY Ołomuńca. Kray utracił w nim rzetelnego sługę, a ludzkość dobroczyńcę. Pogrzeb jego odprawiony był na-leżnemi iemu woyskowemi honorami.

Z Frankfortu d. 21. Stycznia.

Dziś iako w dzień śmierci Ludwika XVI nie słyszeliśmy żadnego strzelania w okolicach Moguncyi. — Francuzkie woyska co raz bardziej zbliżają się do Nidy. W

krotce spodziewamy się z ich strony mocnego ataku. — Główna kwatera Xcia Hohenaube została z Schwetzingen znowu do Manheimu przeniesiona. — Francuzki generał Baraguey d'Hilliers pisał niedawno do generała Sztaray list o przepuszczenie Renem około Manheimu niektórych ładowanych statków, w którym na końcu mówi: "Oświadczam WMPasu wyraźnie, Mci Panie Generale, iż Manheim wpyrzynę obrocę, jeżeli WPan nie puścisz wolno wyżey wzmiankowanych statków, płynących do kanału Frankenthal. Odpowiedź WPana będzie moim postępowaniem kierować. Tymczasem proszę przjąć zapewnienie wysokiego poważania mego."

Z Berna d. 9. Stycznia.

Wiadomo jest, iż kommissya złożona z 5 członków każdej rady dla podania środków uratowania oyczyzny, wyznaczoną została. Dnia 7 Kuhn imieniem teyże kommissyi zdał rapport w radzie wielkiej którego treść jest następująca: "Nieszczęścia ciążące Helwecyą mają z źródła oddzielne od siebie, 1. Traktat przymierza, który zawrzc z Francją musieliśmy, a który przymusił Helwecyą do uczestnictwa systemy zaczepney; jako będącey prawdziem rządzących pod ow czas. Z tąd wynikło że źle ułożona kampania, uczyniła Szwajcaryą teatrem wojny, i zrobiła ją ofiarą dumy Francuzkiej. A to wszystko zamieniło Helwecyą na przybytek najzupełniejszey nędzy. 2. Zródło naszych nieszczęść znajduje się pomiędzy nami. Rozność zdań politycznych, nie sprzyjanie nowemu rzeczy porządkowi są przeszkodami które przed lepszą koostytucyą znikną, lecz władzom rządowym brakuie tey czynności i porządku jakie są potrzebnymi do wydobycia nas z przepaści. Ciąto prawodawcze powinno

było bezustanną zatrudniać się pracą, a jednak żadnych niewiadać pracy jego skutków. Mądrość i moralność bydź powinny przewodnikami rządu, lecz w krokach dyrektoryatu wykonawczego nieznamydnymy najmniejszego ich śladu. Zwłoka w wykonaniu ustaw, sprzeczność wiego wyrokach, nierząd w skarbie, zaniedbanie środków nazydolniejszych do zasilenia skarbu iako to naprzykład, cła i innych naturalnych źródeł dochodów publicznych, odwlekanie zdania rachunków skarbowych, zaniedbanie użycia środków politycyi neodbitcie potrzebnych. Takie są błędy które rządowi zarzucic można; lecz znajdą się ieszcze i inne. Mianował on i wysyłał kommissarzow niezdatnych i zadney nie mających moralności; używał środków postrachu iakoto: wybierając zakładników i stanowiąc trybunały krwawe, dozwalał sobie samowolnych aresztowań, które w krajach nawet despotycznie rządzonych cechą powszechnego nieukontentowania oznaczane bywają; uchylał wbrw konstytucyi urzędników publicznych z tąd wynikał zupełny nieporządek w okręgach. Chociaż to jest dostatecznym do widocznego okazania zupełney niezdatności większey części dyrektoryatu, kommissya byłaby się ieszcze jednakowoż zniosta z nim względem środków mogących tym nieszczęściom zaradzić, lecz przed wszystkim obowiązana była roztrząsnąć pogłoskę która rozeszła się była względem spisku przeciw ciątu prawodawczemu. Po nayskrupulatniejszym roztrząszeniu tey rzeczy dowiedziła się o następujących czynach. Na jednym posiedzeniu dyrektoryatu. Dyrektor Laharpe wnosił, aby z pogrozką wezwać ciąto prawodawcze do zawieszenia posie-

żeń swoich, i jeżeliby niechciało tego uczynić przymusić go, a nawet wewzać na ten koniec pomocy Francuzkiej; zdać rachunki skarbowe nie radom prawodawczym, lecz kommissyi, na koniec donieść przez odezwę rządowi Francuzkiemu i ludowi Helweckiemu, że w radach prawodawczych znajduie się partya Austryacka. Oberlin i Sekretan mieli uczestnictwo do niegodziwych Laharpe projektów i uważani być powinni za jego współników. Nieporuszoną stałość dyrektorow Dolder i Sawary tudzież jeneralnego sekretarza Mousson za miary ich wniwecz obrocila. Pisma dowodzące takowego czynu są przyłączone do rapportu. Nim wam kommissya poda środki iakich w tey okoliczności użyć należy, potrzeba abyście zabezpieczyli oyczynę od zabonnego szaleństwa Laharpe. Jeżeli tego intryganta nieoddalicie żaden środek skutkować niebędzie. Kommissya powinna wam donieść że Redaktor i drukarze gazety Wodeyskiej ięczą teraz w ciemnicach więzienia ponieważ taż gazeta ogłosiła biegającą o tym spisku pogłoskę. Laharpe i Oberlin pomimo formalnego rozpisania się dyrektorow Dolder i Sawary mocą wymusili wyrok nakazujący ich aresztowanie. Sądzie więc obywatele prawodawczy o zapalczywości która ich ozywia, Kuhn wnosi potym projekt (który w przeszley gazecie pod artykułem z Berna umieściliśmy.)

Projekt ten po żywych sporach przyjęty został 68 głosami przeciw 34. Przyjęciu jego najwięcey sprzeciwiali się. Bileter, Nuce, Secretan, Schlumpf, Souter, &c., o godzinie 6 w wieczor projekt zamieniony w ustawę odesłano do senatu, który od rana był nieustającym. Bay za-

czynna od doniesienia, że przez przedłużenie sporow sprowadzonoby może krwawe wypadki. Czytają także list przysłany od Doldera, Sawarego i Mousson, w którym donoszą, że Laharpe, Secretan i Oberlin zgromadzili się i zdają się chcieć użyć gwałtownych krokow... Niektórzy senatorowie mówią przeciw świeżo zapadłemu w radzie wielkiej wyrokowi, lecz nakoniec przyjętym zostaje 43 głosami przeciw 8. W senacie przyjęciu jego sprzeciwiali się najwięcey: Cart, Laflechere, Maret i Kubli. Wyrok ten odesłano potym do nowej wykonawczej władzy, która go wraz z instrukcyami przez nadzwyczajnych kuryerow wszędzie rozestłać kazala.

W czasie tym gdy takowe działy się rzeczy, trzy spiskowi układali plany, starali się uprzedzić cios, który im zadać miano, przybierając na siebie większość dyrektoryatu wykonawczego. Laharpe przydował pod tytułem vice prezydenta a obywatel Monnet podpisywał na miejscu sekretarza jeneralnego. Dolder, Sawary i Mousson połączeni z ministrami działali z strony drugiej. Laharpe i jego współnicy rozpoczynają od napisania następującego listu do jenerala Muller kommandanta 7 dywizyi: "Przyjaciele Austrii podnoszą głowę i chcą zniszczyć dyrektoryat wykonawczy, który w każdym czasie przestrzegał wierne zachowania konstytucyi i przy mierza z Francuzami. W takowym zdaniu niżej podpisane członki wzywają Cię, Obywatelu Jenerale, abyś dla ocalenia ich i rządu użył tych wszystkich środków, których na mocy artykułu trzeciego traktatu przymierza dopominać się mają prawo. Dyrektoryat wykonawczy wzywa Cię,

Obywatelu Jenerale, abyś o niniejszym zdarzeniu kommanderującemu jenerała Moreau uwiadomić raczył. Pokłada on najwyższą ufność w tych środkach, których użyjesz i całkowicie na twojej mądrości i roztropności polega. Pozdrowienie i braterstwo. Podpisano Laharpe, Secretan, Oberlin. — Pisali potym list drugi do tegoż jenerała z doniesieniem, że szefa brygady Clavel mianowali kommandantem wszystkich woysk Helweckich będących w Bernie z rozkazem, aby żadney inney władzy nie słuchał i porozumiał się z kommandantem woyska Francuzkiego. Muller odbiera potym list trzeci. Nakoniec dał odpowiedź w tych wyrazach: "W Bernie d. 17 Nivos (d. 7 Stycznia) Obywatelu Dyrektorowie! Odebrałem trzy wasze listy pod dniem dzisiejszym pisane, moje uwagi względem nich kończą się na tym, że bym wam dał poznać, iż jedynym moim obowiązkiem w Bernie jest dowodzenie mojej dywizyi i utrzymanie porządku, czego zawsze iak najdokładniey dopełnię. Z tego powodu skłoniłem się do wysłania patrolow do miasta, które mają zlecenie czuwać aby bezpieczeństwo publiczne utrzymanym zostało. Pozdrowienie i poważanie. Podpisano Muller. — Trzey ci dyrektorowie poznali wkrótce, iż sprawa ich grozi im niebezpieczeństwem i przedsięwzięli oddalić się do własnych domow. Dnia 8 z rana udali się do rad prawodawczych prosząc o udzielenie sobie pism przeciw nim dowodzących, co im też dozwołonem zostało. Nakoniec postanowiono, że władza tymczasowa wykonawcza składać się będzie z członkow 7 w tym sposobie wybranych, w iakim wybierano dyrektorow. O godzinie 10 w wieczor Clavel i

woysko pod jego rozkazami będące odebrało rozkaz udać się do Solothurn. Cała ta rewolucya w największey odbyła się ciszy i spokojnośc publiczna ani na moment przerwaną nie była. „

Z Paryża d. 17. Stycznia.

Sieyes powrócił znowu do Paryża; d. 15 przydywał w senacie. Tegoż dnia wydali konsulowie wyrok, iż Angielska armia będzie się oddał zachodnią armią nazywała, i radca stanu jenerał Brune będzie nią kommanderował. Jakoż wyjechał już do Angers, gdzie się główna kwatera znajduje. Nie traci on przez to miejsca swego w radzie stanu; bywszy minister wojenny Petiet zastąpi go tymczasowo w prezydencyi wydziału woyskowego. Wiele woyska znajdzie w Wandzie, którym w Hollandyi kommanderował. — Szuanie żądali od jenerała Hedouville podług tutejszych pism, żeby im 7 departamentow zastąpiono i 2 liniowe okręty dla przewiezienia Xcia Artezji dane były, na ów czas dopiero poddadzą się. Jenerał Hedouville posłał to żądanie Buonapartemu, który mianowaniem jenerała Brune kommandantem zachodniey armii, na nie odpowiedział. — Buonaparte donosząc radzie stanu o wezwaniu jenerała Brune do kommandy, wyraził: "Postanowiliście sposob rządu w okolicach, w których konstytucya jest zawieszona. Obszerna władza, przepisana w tym urządzeniu, powinna być według mojego mniemania, oddana jenerałowi, który jest razem urzędnikiem krajowym. Mianowałem przeto na ten stopień jenerała Brune. Wkrótce powroci on znowu do was, &c. „ Jenerałowie Lasne i Gardanne kommanderują pod Jeneralem Brune.

Z Redon piszą pod d. 10 t. m. "Ma-

my wiadomość, że Anglicy i Rosyjanie o 8 godzin ztąd w tym momencie lądują. Liczą ich około 50 żaglow. Szuanie za trzymali 3000 republikanow w Roche Sauveur, i przecięli nam wszelką komunikacyą z departamentem Morbihan. „

Z Brest piszą pod d. 9 t. m. co następuje: „Z Ferrol przybyła tu fregata Fraternité, a z zachodnich Indyy fregata la Pensee z okrętem zdobytym na Anglikach. W Ferrol leży 10 liniowych okrętow do wyścia pod żagle gotowych, lecz przeznaczenie ich nie jest wiadome. D. 7 t. m. zatopiła się w Ratz przy Brest powracająca z wyspy Francuzkiej fregata Francuzka le Brule Guenl, wioząca wystanych ztamtąd do Francyi 200 osob, z których tylko 30 do 40 wyratowano. W tych dniach rozbiła się także przy Ouesant Angielska fregata. Z powodu burzliwego powietrza rzadko teraz widzimy Angielskie okręty przed naszym portem. W tych dniach wszedł tu republikancki konwoy od 30 żaglow. „

Hiszpański admirał Mazaredo będzie tu nadal jako ambasador Hiszpański mieszkał, a na jego miejsce obeymie admirał Gravina kommandę nad flotą. Margrabia Musquiz jest na radcę stanu do Madrytu wezwany.

Radca stanu Roederer przywodzi w swoim dzienniku co następuje: „Chcieliście samey monarchii; macie ją. Ja chciałem więcey, żądałem Króla i ze 100 Francuzow przed d. 18 brumaire żądało 99 tego samego. „ — D. 4 t. m. znajdował się generał Massena ieszcze w Marsylii, gdzie zatrudniał się przysposobieniem żywności dla Włoskiej armii. Wydał zaraz z tamtąd surowe rozporządzenie przeciw prak-

tykowaney dotąd wielkiej dezercyi, tudzież wezwanie do wszystkich rekwizycjonistow i popisowych, żeby się niezwłocznie do swych chorągwi udali, że im na przyszłość nie będzie zbywać na żywności i innych potrzebach. — Do Kale przybył niedawno podróżny bez paszportow, który się mienił bydź stryiem pierwszego konsula. Zatrzymano go i posłano z oznajmieniem kuryera do Paryża. Przez telegraf przyszedł rozkaz żeby tę osobę natychmiast uwolnić, która udała się do Paryża. — P. Pappenheimer postął dla wsparcia tutejszych ubogich do szrodkowey kancelaryi 36 fr. z oświadczeniem listownem, żeby wszyscy znajdujący się w Paryżu cudzoziemcy, podług możności, podobne składki uczynili. — Pewną jest rzeczą, iż na wdanie się Króla Jmć Pruskiego, zniesiono włożone embargo na Hamburgskie okręty w Francuzkich portach.

Rząd nasz odebrał teraz pierwsze raporta od kommanderującego jenerała Kleber armią wschodnią z Egiptu. Okręt, który ie do Tulonu przywiózł, wypłynął d. 26 listopada z Alexandryi. Buonaparte opuszczając Egipt, oznajmił w swey odezwie d. 22 sierpnia, iż odebrane z Europy wiadomości znagliły go do wyjazdu do Francyi. Lecz oddalenie iego nie będzie tylko na krotki czas. Kleber obiał potym przez odezwę kommandę nad armią. Pod d. 22 września pisał do bywszego dyrektoryatu, że d. 14 sierpnia dwie Angielskie fregaty przybyły z wschodnich Indyy strzelały do portu Cosseir na czerwonym morzu, i kilka set Seapoioiw na ląd wysadziły, lecz odpartemi zostały. Znaleziono przeszło 600 nieprzyjacielskich kul armatnych na piasku. Murat bey (donosi Kle-

ber pod d. 26 listopada z Kairu) będąc po dwa razy znacznie porażony, umknął za wsze w momencie gdy go złapać miano. Teraz rozsiewa bezskutecznie w wyższym Egipcie odezwy, usiłując lud do insurrekcyi pobudzić. — Kleber pisze dalej: "Wczasie tych zdarzeń w wyższym Egipcie, postępował W. Wezyr z Damas do Giza, gdzie ma główną swoją kwaterę. Ja wysłałem natychmiast z Kairu dywizyą Reynier do Belbeg &c. i kazałem zmocnić posterunki na granicach Syrii. Dowiedziawszy się o niedostatku żywności, który nieprzyjacielska armia cierpiła, wiedząc nadto, że i Arabowie przez liczne karawany z Egiptu podsycali, zakazałem pod karą śmierci wywozu żywności z Egiptu, i przeznaczyłem żołnierzom wartość zdobyczy, którą zabiorą. Wkrótce zyskałem tym sposobem 800 wielbłądów lub drodomarów. — Muszę jeszcze szczególniej donieść, co przy Damiecie w niższym Egipcie zaszło. D. 24 września stanęło 18 Turckich okrętów niedaleko Damiety na koficach; do dnia 30 października urosła ich liczba do 53. Kommodor Sidney Smith dowodził na okręcie Tygrys tą flotą. D. 29 października opanował nieprzyjaciel za pomocą swych armatnych szalup na uściu Nilu jedną wieżę i tam swój posterunek postawił. Skoro się o tym dowiedziałem wysłałem d. 2 listopada generała D. Ssaix z 2 batalionami i 150 dragonów do Damiety. Przytym posiłku byłem bezpieczny tych punktów. D. 1 listopada wylądował nieprzyjaciel pierwszy transport blisko 4000 ludzi, którzy się zaraz usiłowali okopać. Ledwie co się generał brygady Verdier o tym wylądowaniu dowiedział, pospieszył zaraz nie mając ledwie

1000 ludzi przeciw nieprzyjacielowi, atakował go, położył do 3000 ludzi na placu, i tylko 800 darował życie, którzy o łaskę prosili. Zabrano nieprzyjacielowi 32 chorągwi, jedną 24 funtową i 4 polowe armaty. W liczbie jeńców znaleziono Jsmaela bey, Kaimakana, czyli zastępcę Sey Aly bey, kommanderującego Turecką dywizyą, tudzież wiele wyższych oficyerów. Kaimakan zapewnił, iż przeznaczone do wylądowania w tej wyprawie woyska 8000 ludzi | wynosiły, sam wybor ianczarów, którzy przed 3 miesiącami z Konstantynopola wypłynęli, i których połowa wylądowała. Dodał iż pomimo tej klęski druga połowa niebawnie wylądunie. Nasi żołnierze cieszyli się, iż znaczną pozyskali zdobycz. Strata nasza wynosi 97 ranionych i 22 ludzi zabitych; w ostatnich liczbie znajduje się szef brygady Desnoyes, Jenerałowi brygady Verdier i wielu innym dystyngwującym się oficyerom postaćem imieniem rządu szpady, tudzież wielu posunętem na wyższe stopnie, które proszę potwierdzić. D. 9 listopada przymusiły nieprzyjaciela tęgie wiatry oddać się od brzegów; od tego czasu więcey się nie pokazał. Przed Alexandryą krąży iednak ciągle 8 nieprzyjacielskich okrętów, w liczbie których znajduje się Angielski liniowy okręt Tezeusz. — Przyłączam tu kopie moiej korespondencyi tak z W. Wezyrem, jako też z kommodorem Sidney Smith, (korespondencya ta jeszcze nie jest dokładnie oznajmiona.)

Podpisano Kleber.

Zgodne z oryginałem: Dywizyyny jenerał i szef głównego sztabu. Damas. Wiadomość jakoby W. Wezyr jeszcze d. 22 października był pobity i 10,000 lu-

dzi wieńcach utracił, jest zmyślona.

Godna rzecz zastanowienia (mówią tutejsze pisma) iż różne partye nie są więcey w poruszeniu dla obalenia Buonapartego, ale dla zgubienia siebie samych. Wy słuchacie on wszystkie, lecz stanowi sam i panuje sam.

W tutejszych pismach jest już umieszczony z Angielskich gazet list Buonapartego do Króla Angielskiego i Nota lorda Grenville. "Zżalem (mówią tutejsze dzienniki) widzimy z tych pism, iż nie masz nadziei do pokoju." Mniemania otey korespondencyi są z resztą tak różne, iako są wielorakie partye. Republikańskie pisma wystawiają list Buonapartego szlachetnym, poważnym i sprzyjającym ludzkości, czynią oraz nad Notą lorda Grenville wiele krytycznych uwag. Wszystkie zaś prawie zgadzają się na to, iż teraz tylko szczęście brońi będzie pokoy decydować. Ponieważ rząd Angielski uprzedził nad spodziewanie rząd nasz w ogłoszeniu przywiezionych pism, rzekł z tego powodu Monitor, iż nie ręczy za ich pewność, lecz nikt tu o tym najmniey nie powątpiewa. "Nasza pierwsza odpowiedź (mówi Publicysta) na Notę Angielskiego ministerium musi się zamykać w ukończeniu, niech kosztuje co chce, wojny Wandeykskiej." Zastanawia to, że Buonaparte po odebraniu od Anglii odpowiedzi odmienił nazwisko armii Angielskiej na zachodnią. Niektorzy chcą z tą wnosić, że ieszcze nadzieie pokoiu nie upadły, ale nie wielu jest tego mniemania.

W Lionie jest znowu zamieszanie; wiele tam republikanow zamordowano i woyska do buntu usiłowano nakłonić. Wszyscy cudzoziemcy i nienależące do

garnizonu woyska musiały z tamtąd ustąpić. Tutejsze pisma mówią, że Szuanie w samym Paryżu mają wiele stronników. Dają sobie w wieczór z trąby parole i schodzą się w lożach frankmasonow, gdzie się umawiają. Leonard Bourdon znowu tu iak słychać otworzy swoy instytut edukacyi.

Konsul Buonaparte zaprasza wielu z skazanych dawniey na wyprowadzenie ośób, gdy do Paryża przybędą, do siebie na obiad. Przed dwiema dniami iadł u niego obiad Barrer. Obiad nigdy nad godzinę nie trwa, i ten składa się tylko z dwóch daniow.

Sierżant od grenadyerow 23 półbrygady Leon Aune pisał do Buonapartego następujący list: Z Tulonu d. 7 grudnia. "Obywatelu Konsulu! Przybycie Twoie na grunt rzpltey było dla wszystkich walecznych żołnierzy, a szczególniey dla mnie prawdziwą pociechą, gdyż moje nadzieie tylko w Tobie pokładałem. Udaię się do Ciebie, iako do mego protektora z proźbą, żebyś Leona nie wypuszczał z pamięci, któregoś nie raz na placu boiu znakami zaszczytu obsypał. Nie mogąc z Tobą udać się do Egiptu, żebym pod Twemi rozkazami nowe laury zbierał, zostaie sierżantem przy naszej półbrygadzie. Słyszałem od moich kolegow, żeś nie raz w Egipcie o mnie rozmawiał, proszę Cię więc żebyś mnie nie opuszczał i dał mi poznać, że o mnie pamiętasz. Nie potrzebną jest rzeczą przypominać Ci obszernie bitwy, w których się iako republikania stawilem i na szacunek ju moich przełożonych zasłużyłem. Przy Montenotte uratowałem między innym życie jenerałowi Rampon i szefowi brygady Mafse, o czym oami sami Ci donieśli;

przy Dege zabrałem szefowi indzenierow nieprzyacielskiej armii chorągiew; w bitwie przy Lodi poszedłem pierwszy do szturmu i naszym bracią drogę pokazałem; w rozprawie przy Borghetta przeszedłem pierwszy po pontonach, ponieważ most był zerwany i zabrałem kommandanta tego miejsca w niewolę. Nakoniec dostawszy się sam w niewolę, zabiłem nieprzyacielskiego szpitalnego kommandanta i przez ten odważny czyn podałem 400 moich kolegów sposobność powrócić do swych korpusow. Odniosłem procz tego 5 ran. Spodziewam się po Tobie, iż będziesz miał zawsze wzgląd na walecznych ludzi, którzy tak dobrze oyczyźnie usłużyli. Pozdrowienie i szacunek.

Podp. *Leon Aune.*

Buonaparte odpisał mu, iż nie potrzebuje przypominać mu swoich czynow, iż był nayodważniejszym grenadzerem w całej armii po śmierci Benzete, i kazał mu do Paryża przyjechać.

Wojna przeciw szuanom już się zaczęła. Pod d. 13 t. m. posłał jenerał Hedouville następujący rapport z Angers: „Kupa od 600 szuanow stała d. 11 przy Soulans dla wybierania rekrutow w pobliskich okolicach. Jenerał Travos uprzedził ich w przedsięwzięciu, rozpruszył, zabrał im przeszło 100 karabinow i kilkunastu w niewolę. „

Podpisano *Hedouville.*

Jenerał Kleber po objęciu naywyższej kommandy w Egipcie, dawał d. 2 września w Kairze różnym officyerom korpu-

sow, dywanowi, ulemie i panom krajowem uroczyście audyencyą. Członek ieden dywanu oświadczył imieniem swych kolegow że z odiażdru Buonapartego, polecił szczególniej opiece Klebera religią Mahometańską, co mu Kleber uroczyście przyobiecał. — Krotko przed audyencyą odprawił Kleber przy Kairze rewiją nad 7 regimentami jazdy, dobrze wyćwiczonemi i zupełnemi.

Mniemają tu, iż iedna dekada nie minie, a wielkie odmiany w wyborach i osadzeniu urzędow nastąpią. — Sieyes będąc innego zdania od Buonapartego względem niektórych rządowych sposobow, naradzał się z Buonapartem, lecz nie wiadomo, czy się na iedno zgodzili. — Niektórzy szefowie szuanow wydali odezwy, które są przykreimi wyrazami przeciw Buonapartemu capetnionie. — Jeden oddział Brestskiej floty ma być aktualnie przeciw Irlandyi przeznaczony. — Ciało prawodawcze proponowało urządzenie trybunatu kassacyjnego, który ma się składać z 48 członkow. — Jeziora solne mają być w Francyi sprzedane. — Ciało prawodawcze złożyło 15,000, a trybunat 10,000 fr. dla tutejszych ubogich.

Z *Sztuttgardu d. 22. Stycznia.*

Podług niektórych gazet Francuzi w Kel czynią poruszenia oznaczające zamiar wkroczenia do Szwabii; z tego powodu liniją woysk Cesarskich w tym punkcie zmocniono i mówią, że w okolicach Rasztadt i Gernbach formuje się korpus obserwacyjny woyska Austryackiego.

W Drukarni Jana Maya w Krakowie na Floryańskiej ulicy pod Nrem. 507 wyszła nowa Xiązka pod tytułem: *Sielanki Gesnera z Niemieckiego oryginału przeobrażone na Wiersz Polski przez Tłomacza Xiązki Wiersz o Człowieku.* — Zł. pol. 3 gr. 15. Gesner wielbiony od wszystkich prawie Poetow jest na wiele Europejskich językow przetozony, teraz wychodzi pierwszy raz przebrany w kroy Polski.

D O D A T E K

D O N^{ru} 12.

GAZETY KRAKOWSKIEY

NIEDZIELĘ DNIA 9 LUTEGO 1800.

Z Rzymu d. 1. Stycznia.

Aresztowania osob przychylnych rewolucyi ciągle tu trwają. Gdy więzienia miasta nie mogły ich wszystkich pomieścić, znaczną ich część przeniesiono do więzień kapitolium. Fiskus odebrał dobra pierwszych więźniów państwa: w liczbie tej znajdują się dobra dziedziczne Xcia Bonelli jednego z naczelników rewolucyi, który był także jednym z pierwszych konsulów bywszej rzepltey Rzymskiej, później był trybunem, a nakoniec emigrantem. Skonfiskowano także dobra braci Piranesi. Margrabia Malsimi i Xzę Borghese Aldobrandini członki terażniejszego rządu udali się do Neapolu z prośbą o nowe posiłki wzywności dla miasta Rzymu.

Z Wenecyi d. 11. Stycznia.

Z konklawe nic się dowiedzieć nie możemy. Pokazuje się, że wybor nowego Papieża więcej znalazł trudności, niżeli się spodziewano. Patryarcha Wenecki Giovanelli wczoray umarł w roku 71 wieku swojego. rządził on kościołem Patryarchalnym przez lat 24. — Ostatnie listy z Medyolanu donoszą, że blokada twierdzy Gavi od 2 tysięcy woyska Austryackiego na nowo rozpoczętą została. Żydzi w Ankonie złożyli do kasy korpusu jenerała Froelich w dobrowolney ofiarze 30,000 zł. Ryń. a to na dowod ukontentowania, iż widzą się być policzonemi między poddanemi J. C. K. M. iak to wyrażają w liście swoim pod d. 19 grudnia do jenerała Froelich pisanym.

D O N I E S I E N I A.

C. K. pełnomocney kommissyi zadworney Galicyi zachodney.

Podług doniesienia Krolew. Rządu namiestniczego w Węgrach pod 12tym listopada b. r. mieszczanin Jan Parczera umarł w Waraszdynie, zostawisz swemu synowi i Franciszkowi, o którego bawieniu się i życiu niema wiadomości, osmeset złotych ryń. co się ztym donosi z tym dokładem, iż gdyby komu o życiu i bawieniu się Franciszka Parczera wiadomo co było, nieodwlocznie o tym przetożonemu cyrkularnemu urzędowi donieść należy. W Krakowie dnia 30 Grudnia 1799.

Karol baron de Gallenfels.

C. K. pełnomocney kommissyi zadworney Galicyi zachodney.

Ponieważ podług odezwy Krol. Rządu namiestniczego na Węgrach pod d. 12tym listopada magistrat Pesztu Annie, Laurentemu, Janowi i Szczepanowi Alberth dla objaśnienia kiedy i gdzie? nie- iaki Paweł Stokłoszka umarł, roku i dnia od 25 września b. r. licząc pozwolił: na którym terminie przed rzeczonym magistratem stanawszy miejsce swego bawienia się oznajmie maia; przeto ogłasza się niniejszym to zarządzenie. W Krakowie d. 30 Grudnia 1799.

Baron Gallenfels gub. sekretarz.

Ex parte Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ, medio præsentis Edieti omnibus iis quibus interest, notum redditur, quod super universa substantia mobili & immobili hac in Urbe reperibili olim Antonii Geppert mercatoris hujatis, concursus jam per ante tam in officio circulari Anno 1792 quam quoque levato Judicio advocatiali & Scabinali Crac. inchoatus, nec tamen terminatus, in sequentem sententiam Exce. C. R. Appel. Tribunnalis dd. 31 gbris 1798 ex officio resuscitatur. Igitur creditores omnes & singuli qui ad formandam quam piam adversus oberatum prætensionem jus se habere erederent, convocantur, ut usq; ad diem 18 Febr. 1800 prætensiones suas medio exhibendi adversus constitutum in persona Dni. advocati Hyacinthi Bienkiewicz curatoris Masse concursorialis, qualem Processus ordinarii forma requirit Libelli eorum Magistratu eo certius profiteantur, ac in eo Libello non solum de liquiditate actionis suæ, sed etiam de Jure in cujus collocatio in hac vel illa c. alse desideratur, valide doceant, quo secus post lapsum prænumeratum terminum nemo amplius audietur, atq; ii qui eousq; prætensiones suas in hoc Judicio non insinuaverint respectu universe obrarati hac in Urbe reperibilis mobilis & immobilis substantiæ effective, & ne fors accrescende in quantum talis per insinuatos seæ creditores exhauriretur, tum quoq; absq; omni exceptione præcludentur, etiamsi ipsis revera jus compensationis competeret, vel quempiam rem jure domini ex massa vindicandam haberent, vel vero actionis suæ per pignus vel hypothecam cautum esset, adeo ut ejusmodi creditores si forte malsæ quidpiam tenerentur, non obstante, quod iis jus compensationis proprietatis pignoris seu hypothecæ competuisset, debitum malsæ solvere tenebuntur.

Præterea omnibus & singulis creditoribus dies in 21 Febr. 1800 pro comparitione personali vel per rite legitimandos plenipotentes suos coram hoc magistratu C. R. Urbis metropolis Cracoviæ eo sine statuitur, ut curatorem bonorum interimiter in persona D. Mercatoris hujatis Silvestri Rath constitutum, aut confirmat, aut alium constituent, & una deputationem creditorum eligant, porro potestatem tam pro curatore bonorum, quam pro deputatione creditorum determinent, eo certius, quo seæ in quantum nullum creditorum dicta die comparere contingerit, C. R. magistratus hujus Urbis Curatorem Bonorum & deputatos omnium emanentium creditorum periculo denominabit, eorumq; potestatem determinabit.

His igitur quilibet conformiter agito, sibi que a damnis caveo hæc enim dictant sancitæ Legis.
Decretum die 19 Xbris 1799.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ.

Ze strony C. K. pełnomocney Kommissyi Zadworney Galicyi Zachodney. — Względem robienia długow przez Wincentego barona de Mesko.

Stosownie do najwyższego dekretu Nadwornego pod 17 grudnia p. r. uwiadomia się Publiczność powszechnie, że się Wincenty baron de Mesko nadesłana przez Symeghski Komitat do Krolewsko Węgierski kancelaryi nadwornoy deklaracją obowiązał, iż ani sam, ani małżonka jego Anna, z domu hrabianka Draskowich bez wyraźnego zezwolenia swey swiekkij Julianny de Tehete owdowiały de Jankowicz długow nadal robić nie zechcą, azatym wszystkie skrypta, ktoreby pod jakinkolwiek pozorem na siebie dali, już przodem za nieważne deklarują. W Krakowie d. 7 Stycznia 1800.

Karol baron de Gallenfels.

Sady Szlacheckie Lubelskie powszechnie donoszą, że gdy pierwszy termin licytacji dla dzierżawienia dobr Kobieli z przyległościami w cyrkułe Siedleckim położonych JW. Karola barona de Glawe dziedzicznych, a teraz krydzie poddanych został udaremiony, wyznacza się termin powtoruy na dzień 24 lutego 1800 o 10 godzinie żrana. Chcących zatym dzierżawić zapraszają się, ażeby na dniu i godzinie wyżej wyrażonych w tutejszych C. K. Sądach szlacheckich staneli, zostawiając im wolność zawiadomienia się o warunkach arendownych w regestraturze gremialney.

W Lublinie dnia 28 Grudnia 1799.

Ig. Pietruski.
Brzozowski.
Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Gal. Zachodney.
Gangel.

Podług nadeszley odezwy Krol. Rządu namiestniczego w Węgrach pod 17 tym września b. r. mieszczanin i traktier pod czarnym orłem w Szulweysenburgu Bernard Gerstinger umarł już przed 12 latami zostawiszy w majątku 103 zło. ryń. 13 kraj.

Ogłasza się zatym powszechnie, iżeli, którzy sądzą mieć prawo do powyższych spadkow do magistratu Szulweisenburskiego udawczy się, potrzebnymi dowodami legitymować się mają.

Z C. K. pełnomocney kommissyi zad. Galicyi zachodney.

Karol baron de Galenfels sekretarz gub.

C. K. pełnomocney kommissyi zadwornoy Galicyi zachodney.

Ponieważ podług odezwy Krol. Rządu namiestniczego w Węgrach pod 8 mym p. m. nadeszley oyciec czeladnika kowalskiego od 17 lat już wędrującego Matiasza Misutki w Trenczynie umarł, a po-

Te leżące i do dyrekcji Niepołomskiej należące, w arendowną trzyletnią posiadają, to jest od 24 czerwca 1800 roku aż do 23 czerwca 1803 roku przez publiczną licytacją nawięcej ofiarującemu wypuszczone zostaną.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena po odtrąceniu wszystkich podatków wynosi, z Woytostwa Kornatka 170 zł. rym.
Jerzmanow 118 16 kr.

Każdy z Jmć PP. licytantów powinien być zastawem (vadium) dziesięć procentowym, od ceny fiskalnej tego Woytostwa które licytować zamysła zaopatrzonem, bez złożenia którego w gotowiznie, nikt do licytacji przypuszczonem być nie może. Jakoteż wszyscy aeraryalni dłużnicy czyli Restamcyaryuszowie od tej licytacji wyłączaia się.

Arendy kondycye mogą być przed licytacją ktoregokolwiek dnia w kancelaryi C. K. dyrekcji Niepołomskiej przyzaranie.

Z Urzędu C. K. Dobr. Kameralney dyrekcji Niepołomskiej
W Niepołomicach dnia 15 Stycznia 1800.

Karol Prokiesz, adiunkt dyrekcji Niepołomskiej.

Dnia 10go miesiąca marca roku 1800 w kancelaryi J. C. K. Mości prefektury Złocki niżej następujące dochody na jeden rok od 24go czerwca 1800 aż do 23 czerwca 1801 przez licytacją do arendy puszczone będą.

- 1 Propinacya w mieście Osieku i tam należących wsi.
- 2 Także propinacya do Osieka należących wsi.
- Długoteka Więzownica.
- Pliska i sucha Wola. Craykow i Strzegom.
- Bukowa. 3 Młyńcy trzy w Więzownicy.

Ochotę mający arendować (oprocż żydów którzy do licytacji przypuszczeni nie będą) mają się na wyrażonym dniu, o godzinie 9 z rana w kancelaryi Złockiej, w której kondycye i prætium fisci codziennie się dowiedzieć można, znajdować.

W Złoty dnia 15. Grudnia 1799.

Jan Navratil, prefekt.

Gdy d. 19 listopada r. b. do licytacji, dobr Chwalowice z przyległościami Boroków w cyrkule kieleckim leżących Pana Jozefa Gutowskiego dziedzicznych, na żądanie Pana Stanisława Bystrzanowskiego dekretowaney, nikt życzący sobie tych dobr na bydź niezalażł się; zatem powtorny do sprzedania onychże przez licytacją termin na dzień 11 marca 1800 roku na godzinę 10 zrana wyznacza się, a to z tym warunkiem:

1mo. Że Pan Stanisław Bystrzanowski z szacunku dobr przez licytacją wypadłego, w summie 34,454 zł. pol. wraz z prowizją od 79,000 zł. pol. od d. 24 maja 1792 roku do d. 23 czerwca 1798 roku, odtąd zaś aż do dnia nastąpić mającego zaliczenia tylko od summy 34,454 zł. pol. po 7 od sta, nie maiey z kondemnata i kosztem prawnym, w gotowiznie zaraz po ukończoney licytacji od kupującego zyczy sobie bydź zaspokoicnym.

2do. Wszyscy oraz wierzyciele hypoteką opatrzeni, którzy osobney cytacyi spodziwać się nie mają, edyktem niuiejszym wzywają się tak dalece, że gdyby w wyznaczonym terminie, to jest przed dniem 11 marca 1800 roku nie zgłosili się, tedy ani przeciwno nabywcy tych dobr, ani do dobr samych żadnego uz więcej prawa mieć nie będą; lecz zadosyć uczynienia w leżytościach swoich z szacunku przedaży albo z inney dłużnika swego majątności poszułiwać będą musieli.

Wolno nakoniec jest życzącym sobie dobr rzeczonych nabycia, akt detaxacyi onychże w tutejszey Ces. Krol. Sądow szlacheckich registraturze przyrzyc sobie, lub przez kopią wyiać. W Krakowie d. 27 Listopada 1799 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Chrastiański.

Z Rady Ces. Krol. Sądow Szlacheckich Krakowskich
Galicyi Zachodniej.

Elsner.